

PÚTNIK

XII. ročník
číslo 7/2014

Božieho milosrdenstva

farnosti Božského Srdca Ježišovho
Partizánske-mesto

Kuci a chvále
seďmibolásmej hoďičky

Ty si Mať dobrotivá, Patrónka lútostivá,
oroduj vždy za náš národ u svojho Syna.

Šírime za
dobrovoľný príspevok

Pútnik Božieho milosrdenstva

Z obsahu...

Úvodník

Byť strážcami pamäte
a byť strážcami
nádeje

strana 3

Zaujalo nás

Nezabudnuteľné
LURDY

strana 4

Boli sme pri tom

Letný tábor

strana 5

Svedectvo

Campfest 2014
„Jedno(ducho) s
Ním“

strana 6-7

Týka sa nás

30. výročie kňazskej
vysviacky

strana 8-9

Zaujalo nás

Prihovára sa Boh
ľuďom aj dnes?

strana 10

Zamyslenie

Červená šnúrinka

strana 11

Farská kronika

od 20.5. do 26.8.2014

Do nášho cirkevného spoločenstva sa sviatosťou krstu začlenili:

Alexandra Lakatošová, Lussy Stojková, Patrik Jureček, Marko Mokoš, Šimon Igaz, Lenka Rosinská, Kevin Martoš, Lukáš Kmeť, Dávid Lakatoš, Oliver Kušnier, Veronika Rybanská, Richard Valentín Rybanský, Sofia Kádárová, Nicolas Rybanský, Matej Koločay, Dominika Cuperová, Radovan Dávid Mik, Sára Režová, Adam Krajčovič, Tereza Piterková, Samuel Lacko, Johanna Mihál, Matthias Makva, Riana Magbelzoda, Fabián Hunka, Júlia Šišková, Veronika Hatalová, Karolína Hatalová, Matyáš Kovalčík

S nádejou na večný život sme odprevadili:

Máριο Tonka, 41r., Marcel Imríšek, 21r., Jolana Perutková, 64r., Stanislav Škárka, 87r., Anna Četeková, 77r., Anna Cigáňová, 74r., Albín Rihár, 64r., Štefan Grznár, 79r., Jozef Blšták, 78r., Veronika Štetiarová, 78r., Vladimír Cabaj, 81r., Marta Franková, 66r., Gabriela Gašparíková, 61r., Milan Korbef, 61r., Mária Terlandová, 82r., Amália Smatanová, 76r., Irena Buršáková, 81r., Roman Salasovič, 47r., Magdaléna Zuzulová, 94r., Štefán Hlinka 65r., Agneša Marešová, 87r.

Sviatosť manželstva prijali:

Lukáš Kmeť a Eva Oravcová, Michal Kurtulík a Barbora Línerová, Marek Kucman a Ivona Šarayová, Vladimír Stručka a Katarína Valenteje, Peter Burza a Martina Škríbová, Miloš Laluka a Zuzana Zvalová, Marcel Pivarči a Monika Jakubíková

Ďakujeme...

Isto ste v letných mesiacoch zaregistrovali zmeny v našom farskom spoločenstve. Na nové pôsobisko (Prievidza) odišiel pán kaplán Pavel Cerovský a po siedmich rokoch nás opustila rehoľná sestra Patrícia (Ružomberok). Srdečne im obom ďakujeme hlavne za duchovnú prácu v našej farnosti a prajeme im hojnosť Božích milostí na nových pôsobiskách.

Privítali sme v našej farnosti aj nového pána kaplána Jozefa Mikulu. Ten nám prisľúbil rozhovor, tak vám ho bližšie predstavíme v októbrovom čísle Pútniku.

Pôst a Púť za kňazov 2014

Od 15.9.2014 do 24.10.2014 bude opäť po roku prebiehať 40-dňová reťaz pôstu a modlitieb za kňazov. Pôst bude začínať na sviatok Sedembolestnej Panny Márie. Ona môže byť tá, ktorá nás najlepšie povedie týmto časom. Ak jej to dovolíme. Vyvrcholením 40-dňovej reťaze pôstu a modlitieb za kňazov bude v sobotu 25. októbra v Národnej bazilike Sedembolestnej Panny Márie v Šaštine prvá celoslovenská Púť za kňazov. Bude to príležitosť zjednotiť pri našej patrónke srdcia tých, ktorí ich majú otvorené pre službu kňazom.

Liturgický kalendár

7.9. - 23. nedeľa v cezročnom období
14.9. - Povýšenie svätého Kríža
15.9. - Sedembolestnej Panny Márie, patrónky Slovenska
21.9. - 25. nedeľa v cezročnom období
28.9. - 26. nedeľa v cezročnom období

Byť strážcami pamäte a byť strážcami nádeje

Je to misionárska výzva a naše celoživotné poslanie. Pritom je potrebné chápať, že **strážiť pamäť** neznamená sústavne si pripomínať veci minulé ako pri školskom biffovaní... To neznamená len si ich pripomínať (hoci aj s úctou) a vážiť si ich. Ak máme byť strážcami pamäte, chápeme toto svoje poslanie ako *aktívnu prácu na budovaní duchovného zdroja*, z ktorého ako z prameňa sa zrodí prezieravosť do budúcnosti, výzva pre budúcnosť i našu rozhodnosť, aby sme nezostali skostnatení so skleným pohľadom nad prítomnosťou, ako tí, „...čo nemajú nádej“. Kto má živú a aktívnu pamäť, ten má totiž aj nádej.

Zároveň **byť strážcom pamäte** znamená zobrať na vedomie, že vzrast života ako aj skutočností, ktoré ho tvoria, pochádza na prvom mieste od Milosrdného Boha a súčasne ten istý vzrast je plodom trpezlivej práce. Táto práca sa chápe v časovej osi ako do minulosti, tak aj do prítomnosti. Nezačíname nikdy konať tak, akoby pred nami nikto nič nekonal.

Byť strážcom pamäte neznamená vidieť život vo svetle len kvantitatívnych

kategórií a štatistických čísel, ale ani vo svetle kategórií, ktoré tvoria inštitucionálne zložky. Pohľad vyplývajúci zo svetla evanjelia nás jasne usmerňuje na osobu Ježiša Krista. Teda na zdroj a prameň, ktorý nás predchádza. Aj v minulosti, aj v myslení a následnom konaní vôbec. Naša pamäť je živý Kristus. Na to nechceme zabudnúť, to nechceme stratiť z mysle. Z pamäte.

Byť strážcom nádeje v materijálnej prosperujúcej svete znamená hľadať niečo viac, i niečo väčšie. Byť strážcom nádeje znamená rozvíjať autenticitu Božieho volania k cieľu. Vychádzať do sveta,

rozvíjať aktívnu radosť. Za túto nádej ručíme strážením pamäte, ktorou je Kristus a jeho evanjelium.

Možno je to jeden z úmyslov, ktorý vložme do našich spoločných modlitieb, aby sme nestratili aktívnu pamäť, aby sme nežili ako tí, čo nemajú nádej.

V modlitbe spolu s vami
váš farár Vladimír

Nezabudnutelné LURDY

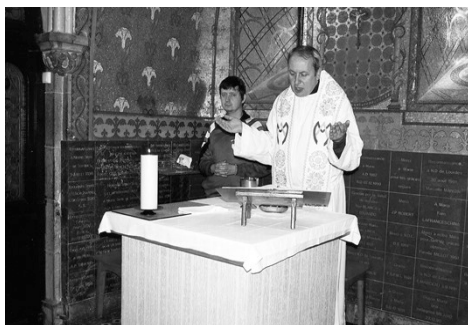
Za finančnej podpory mesta Partizánske Klub kresťanských seniorov Partizánske - mesto v rámci svojho programu zorganizoval autobusový pútnický zájazd do mariánskeho pútnického miesta LURDY, kde sa Matka Božia zjavila 11. februára 1858 Bernadette Soubirousevej pri jaskyni Massabielle. Púť sa uskutočnila v čase 25.5. - 31.5.2014 so zastávkou v Turíne, meste Dona Bosca, na ceste tam a v prístavnom meste Janov na ceste späť. Podľa vyjadrení účastníkov púte mali z cesty tam i naspäť krásne zážitky z prírodných scenérií na cestách Slovenska, Rakúska, Talianska či Francúzska. Nezabudnutelné zážitky však zostali z pobytu v Lurdoch. Či už z prehliadok bazilík, pri modlitbe krížovej cesty, večerných sviečkových sprievodov, kúpeľov v lurdskej vode, modlitby sv. ruženca pri jaskyni zjavenia, či prehliadky rodného

domu sv. Bernadetty. Hlboké zážitky tiež zostali aj zo sv. omší, ktoré pre účastníkov púte odsľúžil vdp. Ondrej Šmidriak, pán farár zo Zvolena, či už to bolo v Turíne, v Janove alebo priamo v Lurdoch, za čo mu patrí úprimná vďaka a Pán nech mu to mnohonásobne odplatí. Poďakovať treba všetkým účastníkom púte, pani MUDr. Petráškovej, ktorá sa starala o zdravie pútnikov a samozrejme obom šoférom J. Grachovi a R. Prieceľovi. Najväčšia vďaka však patrí Božej milosti a ochrane Matky Božej, že sme sa všetci zdraví, šťastní a plní hlavne duchovných zážitkov vrátili v sobotu 31.5. domov.

Vďaka, Pane Bože, za Tvoje veľké dobrodenia voči nám, nehodným služobníkom.

Stanislav Husár
predseda klubu, účastník púte

ZAUJALO NÁS

Letný tábor

Od 10. do 18. augusta sa konal veľký letný tábor v príjemnom prostredí bojnických hôr. V nedeľné ráno sme sa rozlúčili s rodičmi a vydali sa vlakom plní očakávaní a radosti. Už cestou sa medzi deťmi a aj medzi animátormi začali vytvárať nové priateľstvá a utužovať tie staré. Po chutnej zmrzline v Prievidzi sme autobusom prišli do lokality Hlboké, najedli sa a konečne si našli svoje izby a spolubývajúcich. Prvý deň sme sa navzájom spoznávali, hrali rôzne hry a po večeri decká zistili, v akých skupinkách budú celý tábor súťažiť, aj o čom bude. My animátori sme deti uviedli do deja pomocou scény, kde ich Jozef ako správca Egypta privítal ako vyvolený Boží ľud - Izraelitov. Nasledujúce ráno ich však čakalo nemilé prekvapenie, keď zrazu nastúpil na trón krutý faraón a skupinky sa snažili, aby vo všetkých disciplínach obstáli čo najlepšie. Našťastie prišiel deťom na pomoc Mojžiš a keďže faraón Izraelitov za žiadnu cenu nechcel prepustiť, Egypt bol zasiahnutý ranami. Boli znečistené vody, prileteli muchy, komáre, deti skákali ako žaby, kobyľky cíhali po celom areáli a deti ich museli hľadať a zachraňovať úbohých Egypťanov od skazy, museli sa popasovať s tmou, zasiahol ich ľadovec a postupne sa šíril aj mor. Naše milé zdravotníčky im ukázali, ako ošetriť napríklad takého Egypťana a deti sa naučili čo-to o podávaní prvej pomoci. V utorok boli deti aj na Bojnickom zámku. Milá pani sprievodkyňa nám povedala veľa zaujímavostí a my sme ju prekvapovali našimi vedomosťami. Po prehliadke sme šli na svätú omšu do bojnického kostola a cestou autobusom nám už škvrkalo v bruchu a každý bol rád, že je konečne večera. Deň sme zakončili animovaným

filmom o vyvedení Izraelitov z Egypta, kde už deti sami tušili, čo bude nasledovať. Stredajšie popoludnie bolo plné fantázie a šikovnosti detí - boli tvorivé dielne. Prišlo nás pozrieť aj zopár rodičov, aby videli, ako sa ich deti majú. A deň sme zakončili posedením pri ohni a opekaním. Ráno už boli veraj dvier symbolicky „natreté“ krvou baránka a poslednú najtvrdšiu ranu sme teda všetci prežili a národ Izraelitov šťastne doputoval do Zaslúbenej zeme, kde boli deti konečne slobodné. Spoločenskými a športovými hrami mohli ešte nazbierať

posledné body pre víťazstvo svojej skupinky. Po omši a večeri sme v altánku vyhodnotili celý tábor, zatiaľ čo v pozadí bežali fotky z jednotlivých dní. Napriek tomu, že nám počasie veľmi neprialo, konala sa aj nočná hra, kde sme preverili odvahu detí. V piatok ráno sme si už uvedomili, že je posledný deň a nastalo veľké balenie a upratovanie, lúčenie sa a spomínanie plné radosti z prežitého. Celým táborom nás duchovne sprevádzal aj náš pán kaplán, za čo sa mu chceme poďakovať.

A na záver dúfam, že v nás nezostanú len pekné spomienky na zážitky a nové priateľstvá, ale že v nás zostane aj myšlienka celého tábora - že sme vyvoleným Božím ľudom.

Diana Turčeková

BOLI SME PRI TOM

Campfest 2014

„Jedno(ducho) s Ním“

Už druhý rok som mal dni na prelome júla a augusta rezervované na akciu s názvom Campfest a budúci rok to nebude inak. Tento festival síce nie je propagovaný tak často, ako napríklad Pohoda, Uprising alebo ďalšie festivaly, ale aj tak sa o ňom dopočuje množstvo ľudí, ktorí sa rozhodnú zmeniť život a lepšie spoznať nášho Boha. Program Campfestu je plný prednášok, svedectiev, koncertov a modlitieb. Každý rok prichádzajú účinkujúci a kapely z rôznych kútov zeme, napríklad z Česka, Anglicka, Ameriky... Je však jedno, či ide o zahraničného účinkujúceho alebo nášho rodáka, jediné, o čo im ide, je zjaviť Vám obraz Boha.

Celý festival sa nesie v duchu jednoty, ekumenizmu a v Duchu Svätom. Ak chcete zažiť skvelý čas s Bohom a svojimi priateľmi, veľmi odporúčam prísť na Campfest. Okrem koncertov, prednášok a modlitieb je tu možnosť zabaviť sa s priateľmi pri rôznych letných športoch, ako napríklad vodný futbal, volejbal, trampolíny... taktiež sa vám naskytá možnosť ísť sa prejsť po okolí, do prírody. Kráľova Lehota, v ktorej sa festival odohráva, je na Liptove, takže rozhodne je na čo sa pozerieť a za čo chváliť Boha. Popri týchto aktivitách sa môžete započúvať do hlasu, ktorý prichádza z budúky, kde sa číta Božie slovo.

Areál ranča, v ktorom sa Campfest odohráva, je rozdelený na viac častí a stanov: Najväčší stan, kde prebieha hlavný večerný program sa volá Hangár. Aj napriek jeho kapacite 4 000 ľudí sa už druhýkrát museli dávať zadné plachty preč, aby sa

všetci ľudia pomestili. Ďalším stanom je Humno, je to druhý najväčší stan, kde sa odohráva taktiež veľká časť programu. Na konci areálu je Stodola. Je to naozaj stodola, len tentoraz je v nej postavené pódium. V Stodole je dotváraná atmosféra šerom, pretože zvonku prechádza svetlo jedine dverami a okrem toho sú tu iba svetlá na pódium. Ďalej by som spomenul poradenský stan, tu sa človek môže vyspovedať a pokúsiť sa vyriešiť svoje osobné problémy. Len kúsok od neho je stanové mestečko, čo je úsek, na ktorom si účastníci môžu postaviť stany, majú tam niekoľko nádrží s pitnou vodou a veľa Toi-toiek.

Byť na Campfeste účastníkom je určite zábavné a obohacujúce, ísť však ako dobrovoľník je niečo úplne iné. Pred samotným

Campfestom vás čaká Danielova generácia. Ide o víkend plný zábavy, zážitkov a radosti. Každý večer chvály, prednášky a zábavný program. Spoznáte tu ďalších dobrovoľníkov, svoju skupinku a svoju službu. Dobrovoľníci sú na ranči dokopy 11 dní, počas ktorých pripravujú všetko na festival. Každý si vyberá svoju službu, čiže náplň jeho práce. Každá služba má svoje výhody aj nevýhody. Niektoré sú náročné na psychiku, ako napríklad registrácia alebo Cf home, iné sú namáhavé a únavné, napríklad Brána II, Hangár... Aj keď 10 dní spať v stane, počas toho pracovať a ešte si za to aj zaplatiť nemusí znieť príliš lákavo, stojí to za to. Ísť ako účastník by som už ani nechcel.

Filip Božanský

Pár otázok na záver:

1. Akú úlohu si zastával/a na Campfeste?
2. Akú činnosť si si najviac užíval/a počas Campfestu?
3. Čo sa ti na Campfeste najviac páči?
4. Ako tá posunul Campfest k Bohu?
5. Čo pre teba znamená byť jednoducho s Ním?

Filip:

1. Na Campfeste som bol ako dobrovoľník a bol som v službe v hlavnom stane v Hangári.
2. Najviac som si asi užíval tú službu, mohol som byť súčasťou tohto diela, ktoré prinášalo Boha do srdc ľudí. A na pódiu som pripravoval rekvizity počas hlavného programu.
3. To, ako Campfest spojuje ľudí, novými priateľstvami, pomocou blížnemu... Tento rok jeden deň veľmi pršalo a museli sme vykopať kanály, aby mala voda kade odtekať a keď to videli účastníci, neváhali a išli nám pomôcť.
4. Už Danielova generácia mi dala spoznať Pána o niečo lepšie a počas Campfestu som si uvedomil dosť dôležité veci počas prednášok.
5. Byť jednoducho s Ním, pri týchto slovách si predstavím, ako som niekde v prírode, sedím na nejakej vysokej skale, modlím sa a užívam si pohľad na tú krásu, ktorú stvoril Boh.

Jojo:

1. Bol som na BRÁNE II a moja úloha bola založená na strážení, kontrole a usmerňovaní účinkujúcich.
2. Činnosť, ktorú som si najviac užíval, bol asi ten moment, kde sme pracovali bok po boku, či sme dobrovoľníci alebo účastníci... Bolo nám jedno, čo máme na sebe, ale vedeli sme, že musíme pomôcť.
3. Najviac sa mi páčila tá mentalita ľudí.

4. Dost... Uvedomil som si zopár skutočností, právd a tak.
5. Čo to pre mňa znamená?? Tak jednoducho byť s Ním. Všade, kde pôjdeš, choď s Ním. Všetko, čo robíš, rob pre Neho a v Jeho mene. Tak asi toľko.

Júlia:

1. Bola som ako účastník.
2. Najviac som si užívala chvály, ale aj prednášky.
3. Jednota ľudí sa mi páčila najviac.
4. Ukázal mi viacero možností, ako byť s Ním.
5. Znamená to pre mňa česť, že môžem byť jednoducho s Ním za každých okolností.

Lukáš:

1. Bol som ako dobrovoľník v službe registrácia a mali sme tam nastarosti registráciu všetkých účastníkov a predajcov.
2. Keďže minimálne v našej službe sa slúži cca 10 hodín denne a to v sede, človek je rád, keď sa môže trochu poprechádzať a pochopiteľne aj vyspať. 😊
3. Najviac sa mi páči taká jednota a pomoc jeden druhému, keďže tento rok búrka mnohých ľudí vyplavila a neznámi ľudia si popožičiavali veci na oblečenie, spacáky a podobne.
4. Je to proste priestor, kedy sa človek vie viac odovzdať, najmä prostredníctvom služby a môže Bohu ďakovať za všetko, čo sa tam deje.
5. Jednoducho s Ním je slovné spojenie, ktoré vo mne vyvoláva pocit toho, že nemusím nič a som s Ním. Je napísané, že On miloval prvý nás a v tomto je tá jednoduchosť, že nič netreba na to, aby ma miloval a bol so mnou a teda aj ja s Ním.

30. výročie kňazskej vysviacky

Dňa 17. júna sa v našom chráme Božského Srdca Ježišovho konala slávnostná sv. omša, pri ktorej si náš pán dekan, Mons. Vladimír Farkaš spolu s ďalšími kňazmi - spolužiakmi zo seminára, pripomenul 30. výročie kňazskej vysviacky. Slávnostnú sv. omšu celebroidal vzácný hosť, Mons. ThLic. **Róbert Bezák**, CSsR, ktorý prišiel z talianskeho Bussole. V závere svätej omše zazneli ďakovné slová, ako aj výzva z úst hlavného celebranta Mons. R. Bezáka: „Ak nebudeme žiť s láskou, život nemá zmysel.“

Boh je život, pravda a svetlo. Táto Pravda, toto Svetlo, tento Život **potrebuje svedkov**. Pán Ježiš povedal: „Nie vy ste si vyvolili mňa, ale ja som si vyvolil vás, aby ste šli a prinášali ovocie.“ A po svojom zmŕtvychvstaní ich povzbudil: „Budete mi svedkami v Jeruzaleme i v celej Judei aj v Samárii a až po samý kraj zeme.“ A tak aj dnes sú mnohí, ktorí odpovedajú na Božie volanie: „Tu som.“ Títo svedkovia sa volajú kňazi. Kňaz je potrebný Bohu a je potrebný aj ľuďom. Dag Hammarskjöld o kňazovi hovorí: „Je to **človek, ktorý už nemôže žiť priemerným životom**, musí žiť v stálom napätí. Nezvyklé požiadavky mu nedajú oddýchnuť. Musí milovať ako ten, ktorý všetko vie, musí byť trpezlivý ako ten, ktorý nikdy nezradí, a pokorný ako ten, ktorý vo svojom živote zažil všetky možné zrady.“ Tieto vysoké požiadavky, ktoré ľudia na kňaza právom kladú, získavajú povolanie cez intelektuálnu formáciu na získanie poznatkov a vedomostí a cez asketicko-duchovnú formáciu k svätosti. Spojenie poznatkov so svätosťou bude kňaz prežívať tak sám, ako aj s ostatnými veriacimi cez neustále duchovné dozrievanie a konverziu

v spoločenstve s Bohom v hľadaní Krista. V súčasnej kultúre nechýbajú duchovné a náboženské hodnoty a človek napriek tomu stále trpí hladom a smädom po Bohu. Kresťanskému náboženstvu však často hrozí, že bude považované za také isté ako ostatné, ak sa zredukuje na obyčajnú sociálnu etiku v službe človeku. A predsa je „tajomstvom,“ je udalosťou spojenou s Božím Synom, ktorý sa stáva človekom a dáva možnosť stať sa Božími deťmi všetkým, čo v neho uveria (porov. Jn 1, 12); je zvestou, ba darom osobnej zmluvy lásky a života medzi Bohom a človekom. Kresťania dúfajú, že v kňazovi nenájdu len človeka, ktorý ich láskavo privíta, ktorý ich ochotne vypočuje, ktorý im prejaví úprimné sympatie, ale predovšetkým takého **človeka, ktorý im pomôže obrátiť pohľad na Boha a prísť k nemu**. Kňaz je teda povolaný byť **človekom lásky k blížnemu** a je povolaný v Kristovom mene vychovávať iných k nasledovaniu Krista i k plneniu nového prikázania bratskej lásky (porov. Jn 15, 13; PDV 49), čím aj sám rastie. Kristus má dosť povolaní a bude na svete v takej miere, v akej my budeme zaštepni do Krista a **vnímaví na jeho volanie**.

Všetci veriaci v modlitbe vyprosujú verným Kristovým kňazom, nášmu p. dekanovi i jeho bývalým spolužiakom veľa oddanosti a vytrvalosti v Kristovi, veľa požehnaných rokov od Boha v kňazskej službe, pevné zdravie a ochranu Sedembolestnej Panny Márie.

spracoval Boris

TÝKA SA NÁS

foto:
Martin Znášik
Miroslav Kasala

Prihovára sa Boh ľuďom aj dnes?

Raz istý mladík, ktorý žil hlboký duchovný život, zašiel do jednej spriatelenej rodiny na biblickú hodinu. Bolo to akurát štvrtok večer. Manželia, ktorí viedli stretnutie, rozdelili modlitebnú hodinu na dve časti: „počúvajme Boha“ a „poslušne sledujme, čo od nás žiada“. Chlapcovi neustále chodila po rozume otázka, či sa Pán Boh prihovára ľuďom ešte aj dnes?

Po biblickej hodine sa s priateľmi ešte zastavili v jednej kaviarni. Zhovárali sa o tom, čo počuli na stretnutí; rozprávali svoje skúsenosti, ako ich Boh viedol rozličnými cestami. Bolo už okolo 22 hodín, keď sa mládenec rozlúčil so svojimi priateľmi. Sadol si do svojho auta a začal sa modliť: „Bože môj, ak sa ešte prihováraš ľuďom, prihovor sa aj mne. Počúvnem na Tvoje slovo a urobím všetko, aby som poslušne vykonal to, čo si želaš.“

Ako išiel po hlavnej ulici mesta, zrazu dostal čudnú myšlienku - akoby mu niekto hovoril: „Zastav a kúp liter mlieka!“ Potriasol hlavou a nahlas sa spýtal: „Bože, to si Ty?“ Keďže nedostal odpoveď, pokračoval v jazde. Ale hlas sa ozval znovu: „Kúp liter mlieka!“ Mládenec si spomenul na biblický citát, keď Boh oslovil Samuela, a on nespoznal ten hlas. „V poriadku, Bože môj, keď si to skutočne Ty, potom to mlieko kúpim. Nemyslím si, že by to bola skutočne priveľká skúška. Koniec-koncov liter mlieka sa vždy zide.“

Zastavil sa, kúpil mlieko a pokračoval v jazde domov. Na nasledujúcej križovatke však znovu cítil zvláštne vnútorné nutkanie: „Zaboč do tejto ulice!“ „To je nejaké šialenstvo,“ pomyslel si a išiel ďalej. Ale znovu cítil, že mal zabočiť. Obrátil sa teda a poslúchol ten hlas. Položartovne a polovážne si povedal: „V poriadku, Bože, urobím to.“ Išiel ďalej, prešiel niekoľkými uličkami, keď zrazu pocítil, že sa má zastaviť. Zastavil teda a obzrel sa. Bola to typická mestská časť s obytnými domami a obchodmi, nie najlepšia, ale ani najhoršia. Obchody už boli zatvorené a okná domov tmavé. Len v jednom dome oproti sa ešte svietilo.

Chlapec znova počul ten hlas: „Choď a podaj to mlieko ľuďom v tom dome oproti.“ Pozrel sa na ten dom, otvoril dvere auta a vystúpil... Ale tu

ho pochytili pochybnosti a chcel sa vrátiť do auta. „Pane, to je predsa šialenstvo! Ako môžem zvoniť v cudzom dome o polnoci?“ Ale myšlienka, že musí to mlieko odovzdať, mu nedala pokoj. Išiel teda, a pritom si sám pre seba hovoril: „V poriadku, Pane, keď to Ty vravíš, idem a odovzdám mlieko tým ľuďom.“ „Keď si Pán želá, aby som sa choval ako šialenec, tak dobre... chcem Ho poslúchať... určite má nejaký cieľ... ale keď mi neotvorí, okamžite sa vrátim.“

Prešiel cez cestu, zastavil sa pred dverami a stlačil zvonec. Zvnútra akoby bolo počuť plač dieťaťa. Zrazu začul drsný mužský hlas: „Kto je to? Čo chcete?“ Dvere sa otvorili skôr, ako mohol trochu vystrašený chlapec ujsť. Pred ním stál muž v rifliah a v košeli. Šíril sa z neho nepríjemný pach... a veru nevyzeral nijako šťastne z toho, že vidí mládenca. „Čo sa stalo?“ Mládenec mu bez rozmýšľania odovzdal mlieko so slovami: „Toto som kúpil pre vás.“

Muž schmatol fľašu a vbehol dovnútra. Potom videl, ako akási žena s mliekom v rukách prebehla cez chodbu. Zrejme sa náhlila do kuchyne. Za ňou šiel muž; na rukách mal plačúce dieťa. Keď sa muž vrátil, mládenec videl, že má v očiach slzy. S potláčaným plačom hovoril: „Modlili sme sa. V tomto mesiaci sme museli zaplatiť veľmi veľkú dlžobu, a tak sa nám minuli všetky peniaze. Nemáme ani na mlieko pre malého. Prosil som Pána, aby mi ukázal, ako by som mohol zohnať mlieko pre malého.“ Vtom zavolala z kuchyne jeho manželka: „Ja som prosila Boha, aby poslal anjela... Vy ste anjel?“

Mládenec vytiahol peňaženku a dal mužovi všetky peniaze, ktoré mal pri sebe. Potom sa otočil a so slzami v očiach sa vrátil k svojmu vozu.

...Skúsil, že Pán Boh aj dnes vypočuje modlitby spravodlivých.

prevzaté

Bruno Ferrero - Malé príbehy pre potešenie duše

Červená šnúrka

Už od pradávna sa ľudia snažia nejakým spôsobom od seba odohnať zlo, ktoré sa im stavia do cesty. A na to slúžia aj povery.

Veľa ľudí nosieva na ruke červenú šnúrku. Množstvo bábätiok vidí človek označovaných týmto nenápadným spojivom s diablom aj v kočíku. Mnohí z vás sedia v kostole v laviciach možno aj nevedomky spojení s týmto navonok „slabým“ červeným diablovým putom.

Nevedno prečo to ľudia nosia a prečo to dávajú aj svojim deťom. Dokonca donesú aj pokrstiť dieťa s uviazanou šnúrkou do kostola.

Aké je to jednoduché a pohodlné, dať si na ruku šnúrku a uveriť tomu, že ma uchráni. Táto ochrana nevyžaduje nijakú námahu. Nemusíme sa ničoho zriekať, kajať, sponedať.

Diabol to veľmi dobre vie a takto si nás získava. Množstvo ľudí takto rýchlo naláka a odvedie od Boha. Možno nakrátko zmiznú naše problémy, ktoré nás trápia. Diabol nás dobre pozná a vie, ako nás oklamať a čo na nás platí!!!

Pamätajte na to, že ak využívame pomoc zlého ducha, nečakajme potom pomoc od Boha. Nedá sa slúžiť dvom Pánom. Buď slúžime Bohu, alebo mamone! Je len na nás, ako sa rozhodneme. Boh nám dal slobodnú vôľu.

Veríte, že kúsok červenej šnúrky má tú moc uchrániť vás pred zlom a útokom diabla??? Že to pomáha proti urieknutiu a negatívnej energii???

Necháte sa tak ľahko ovplyvniť pseudocelebritami, slepo vtiahnuť masou ľudí, ktorá udáva nejaké pravidlá, normy, určuje, čo je dobré a čo zlé? Čo sa nosí a čo nenesí.

Chcete byť silou mocou IN a nevytrčať z davu. Nezáleží, aj keď tým popriete Krista aj to, čo vyznávate, svoju vieru v TROJEDINÉHO BOHA!?

Problém nie je v šnúrke, ale vo viere, prečo ju nosíme!!!

Je to povera, pretože ochranu pred zlom zverujeme predmetu, ktorý túto moc nemá!!!

Keď nosíme šnúrku s týmto účelom, pripisujeme jej moc, ktorú nemá. Tú moc má Boh!!!

Ja som Pán, Boh tvoj.

Takže nosenie amuletov, čarovných a magických predmetov /teda aj červenej šnúrky/, ktorej pripisujeme istú moc, **je vážnym hriechom proti prvému Božiemu prikázaniu!**

Kresťan má dosť prostriedkov na ochranu pred zlom. Sú to sväteniny, modlitby, pôst, pokánie, svätá omša a každodenné sväté prijímanie. Boh nám ponúka Eucharistiu, ktorá je najlepším liekom proti každému neduhu a najväčšou ochranou pred zlom!

NIKDY NA TO NEZABUDNITE!!!

Zdroj: www.tymian.estranky.sk

Púť do Lúrd

Turín - Lurdy - Janov

(25.5. - 31.5.2014)

Naša púť do Lúrd začala v nedeľu pozehnaním na cestu od nášho pána dekana Farkaša, ktorý sa prišiel s nami rozlúčiť do autobusu. Po 14. hodine sme vyrazili cez Rakúsko smerom do Talianska. O duchovný program v autobuse ako i prípravu na plné prežitie načerpania milostí v Lurdoch sa postaral dôstojný pán farár Šmidriak. Spolu sme sa modlili ružence, breviár, mali sme aj duchovné zamyslenia. V autobuse sme dostali zelené šatky, aby sa naša skupina medzi pútnikmi spoznala.

Saleského, v ktorom je kópia Turínskeho plátna, ako aj hrobka Dona Bosca a Dominika Sávia. V kostole nechýbala ani pozlátená socha Matky ustavičnej pomoci. Chceli sme vidieť aj vystavený originál Turínskeho plátna, ktorý sa však dá pozrieť len párkrát do roka na určité sviatky. Krátka modlitba, poďakovanie v kostole, ktorý sme si pozreli, vzali si brožúrky s ofotovým plátnom a pokračovali v naplánovanej prehliadke bytu, kde býval Don Bosco. Dnes je z neho múzeum s vecami, ktoré používal - jeho obrazy, plány oratória s pôdorysom, maketami, kňazské rúcho, s ktorým slúžil sv. omše, monštrancia, atramentové pero, ktorým písal, izba s posteľou, nočným stolíkom, stoličkami, kreslom a gaučom. V inej miestnosti mal kanceláriu, v ďalšej je kaplnka. Spolu s nami tam boli aj pútnici z Indie.

Do Lúrd sme prišli na druhý deň ráno (v utorok). S autobusom sme prišli až nad mesto, kde sa nachádza katolícke pútnické mestečko Saint Pierre s množstvom chatiek a budov. Je tam jednoduchá kaplnka, kde sa slúžia omše pre pútnikov z celého sveta. Mestečko je hneď pod horami Pyrenejí. Ubytovali sme sa v jednej chate a neskôr sme išli do Lúrd. Po 15 minútach chôdze sme boli pri Lurdskej bazilike. Je majestátna, s množstvom mozaík na stenách aj nad vstupnou bránou. Na stenách sú obrazy najnovšie svätorečených pápežov Jána XXIII. a Jána Pavla II. Po jej oboch bokoch sú schody, pod ktorými sú oblúky. Za nimi je studňa s veľkým počtom kohútikov so zázračnou lurdskou vodou. Za ňou sa nachádza Massiabelská skala, pod ňou je jaskyňa, v ktorej sa Bernadette Soubirousovej zjavila 2. februára 1858 Panna Mária. Pod ňou tečie prameň so zázračnou vodou, tečúcou aj po skalách jaskyne. Nad jaskyňou na skalách stojí bazilika, pri jaskyni tečie rieka Gáva. Za jaskyňou sú kúpele pre pútnikov, kde sa môžu ponoriť do zázračného prameňa. Lurdy sú miestom, ktoré navštevujú najmä chorí a nevládni, a práve týmto pomáhali dobrovoľníci z rôznych kútov sveta.

BOLI SME PRI TOM

Prvú dlhšiu prestávku sme mali v Turíne, kde sme navštívili Saleziánske centrum Dona Bosca. Hneď z autobusu bolo vidieť obrovskú sochu svätého Dona Bosca s deťmi. Saleziáni sú najväčšou reholou na svete, ktorá sa venuje predovšetkým mládeži, založenou Jánom Boscom. Založil ju v 19. storočí, keď videl turínskych chlapcov na ulici. Saleziánske centrum je rozsiahle, pri jeho vstupe sa nachádza veľká nástenná maľba s Donom Boscom a chlapcami. Je tam námestie, kaplnka, obchod so suvenírmí, reštaurácia, dom, v ktorom žil Don Bosco. Polovicu centra zaberá saleziánska škola aj s ihriskom pre mládež z celého sveta. V kaplnke sme mali sv. omšu, nachádza sa tu obraz svätého Jána Bosca aj pápeža, ktorý navštívil toto oratórium. V areáli sme si pozreli kostol Františka

Pred kúpeľom ma zaujali letáčky v rôznych jazykoch s modlitbami pred kúpaním:

„Poďte sa napiť k prameňu a v ňom sa očistiť. Prichádzate k Lourdskému bazénu, ponoriť sa do vody z prameňa, ktorý Panna Mária odhalila pre Svätú Bernadettu na pravom brehu skalnej jaskyne. Spomeňte si: 25. februára pri deviatom z osemnástich zjavení Massabielle, Svätá Bernadette počula Pannu Máriu:

Kľaknite si ... Pobožkajte zem ... Jedzte trávu okolo vás ... Za všetkých hriešnikov ... Bežte sa napiť z prameňa a v ňom sa očistite.

Svätá Bernadetta splnila krutý príkaz. Aj keď zem bola špinavá, tráva horká, voda kalná. Všetci svedkovia boli toho dňa pohoršení. Rozčúlení. Svätá Bernadette bola obvinená, usvedčená a odvedená k svätému súdu.

Tento dramatický deň - Piatok svätej Bernadetty, sa všetko vysvetlilo. Toto všetko vykonala za hriešnikov. Od tohto dňa svätá Bernadette zasvätila svoj život modlitbám za mňa.

Tvár Panny Márie bola taká smutná, že sa z toho Bernadette rozplakala.

V túto chvíľu pri svätej omši sa čítalo o ukrižovaní Ježiša Krista, z jeho zraneného srdca kvapkala krv.

Dary Lourdskej Vody:

-Voda, ktorá spomenie lásku Krista, ktorý dal svoj život za hriešnikov.

-Voda, ktorá krstí a ktorá vrátila život deťom Pána Boha.

-Voda, ktorou nám Pán Boh odpustí naše hriechy.

Keď máte smäd, prídte ku mne a pite. Voda, ktorú Vám dám sa stane prameňom večnosti.

A za to všetko sa POMODLIME:

S dôverou, pokorou, v pokoji a s láskou k druhému bez iného prospechu voči tejto svätenej vode. Pán Boh vám odpustí s láskou. Neverme, že veľkými skutkami a činmi získame práva k Pánu Bohu. On nám dáva pokoj v srdci len vtedy, keď sám uzná nám pomôcť od našej bolesti. Spomeňme si na ostatných, na chorých. Aj keď je nám čakanie dlhé, dajme im prednosť.

Dary lourdskeho prameňa sú napísané na studničkách:

Omyte si svoju tvár a pomodlite sa k Pánu Bohu za očistenie vašich srdiec.

MODLITBA

Otče náš,

Panna Mária nám darovala tvojho syna, prameň svätej vody.

Odpovedzme na jeho výzvu

k nášmu očisteniu pri prameni milosti, ktorá strieka z jeho prebodnutého srdca.

Nech táto voda je spomienkou a vzkriesením nového života.

AMEN!“

Na prvom poschodí baziliky sa nachádza zlatá korunka s krížom v strede. Odtiaľ je v diaľke vidieť lourdský zámok, ktorý sa týči na skale nad mestom. Vidieť aj námestie so sochou Panny Márie Lourdskej, kde ľudia z celého sveta dávajú kytice ruží. Po vstupe cez bránu je vo vnútri hneď na pravej strane krypta s relikviou svätej

Bernadetty. Po stenách sú tabuľky v rôznych jazykoch, kde pútnici ďakujú Panne Márii za uzdravenie. V bazilike – v kaplnke svätého Michala archanjela - sme mali vo štvrtok doobeda poslednú svätú omšu. Každý deň o 15,00 hod. sa modlí pri jaskyne Korunka Božieho milosrdenstva. Počas ruženca tu je veľký počet ľudí, ktorí sa ho modlia, ale aj zástup ľudí, ktorý si ide uctiť miesto zjavenia Panny Márie Lourdskej. Ľudia sem prichádzajú po celý deň. ☺ Posledný deň vo štvrtok ráno o 6. hodine sa niektorí z nás zúčastnili na českej svätej omši. Bolo nádherné vidieť jaskynku ráno, keď sviečky osvecujú sochu Panny Márie, svitanie a zmenu farieb na skalách... Nad bazilikou je krížová cesta, každé zastavenie má pozlátené sochy s Ježišom, rímskymi vojakmi a inými postavami v životných veľkostiach. Pomodlili sme sa celú krížovú cestu.

BOLI SME PRI TOM

Končí na skalami pokrytom chodníku, za ktorým je malá jaskyňa, ktorá presne sedí veľkosťou pre postavy sôch a predstavuje Ježišov hrob. V Lurdoch sa nachádza aj nová moderná

BOLI SME PRI TOM

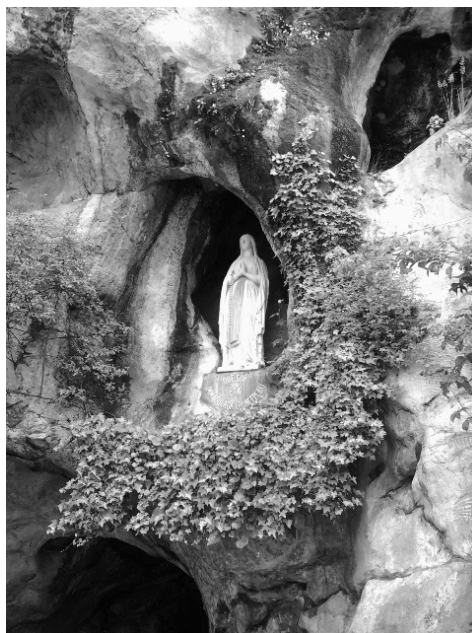
podzemná bazilika, kde sa zmestia desiatky tisíc veriacich pútnikov. Počas našej púte sme boli účastní procesie skautov s vlajkami rôznych katolíckych krajín a organizácií, biskupov aj kňazov z celého sveta, ktorá viedla z podzemnej baziliky a končila pri lurdskej jaskyni. Na stenách podzemnej baziliky sú obrazy viacerých svätcov v nadživotnej veľkosti, ako napríklad svätá Bernadetta, svätá Jana z Arku a svätý Ján Bosco. Bazilika je z betónu, podobá sa veľkosťou futbalovému štadiónu vo veľkých mestách sveta. Za ňou na námestí je socha malej Bernadetty s ovečkami. ☺ Posledný deň sme navštívili dom, kde bývala Bernadetta. Prešli sme námestím, ktoré končilo bránou na most a smerovali sme k Lurdskému zámku. Ocitli sme sa tesne pod zámkom, kde bol v minulosti mlyn. Tam bývala s rodinou, kým sa nemuseli neskôr odsťahovať. Dnes je z neho katolícke múzeum. Naposledy sme boli na sviečkovom sprievode približne 40 000 pútnikov. Sprievod začína pri jaskynke a pokračuje cez celé námestie a potom sa vracia späť pred baziliku. Na začiatku procesie sa niesla socha Panny Márie Lurdskej. Počas sprievodu sa modlí ruženec v rôznych jazykoch - najmä vo francúzštine a v taliančine, španielčine, poľštine a aj po holandsky. Medzi desiatkami sa spieva Ave Maria. Zapálili sme si sviečky, ktoré večer nádherne svietili v tme. Bolo vidieť obrovský zástup ľudí. Po sprievode sme išli späť do Saint Pierre, z Lúrd sme odchádzali po 23. hodine.

Cestou domov sme mali 9-hodinovú

prestávku v talianskom prístavnom meste Janov, ktoré je známe moreplavcom Krištofom Kolumbom. Na námestí v meste sme si boli pozrieť katedrálu Sant Lorenzo, ktorá bola postavená v 12. storočí ako románska bazilika. Tu sme mali ďakovnú svätú omšu za prežitie prekrásnych duchovných zážitkov v Lurdoch. V Janove sme sa pomodlili aj v kostole svätého Antona Paduánskeho, kde práve bola sv. omša v taliančine. Mesto je bohaté na historické pamiatky.

Z púte sme mali veľa duchovných zážitkov nielen z oratória Dona Bosca v Turíne, ale aj z najväčšieho pútnického mesta v Európe - z Lúrd. Tu sa jednoducho dievčine zjavila Panna Mária, aby nám ukázala Božie milosrdenstvo prostredníctvom Bernadetty a jej viery, ako aj čistého prameňa, ktorý uzdravuje chorých. Ďakujem Pánu Bohu, že som mohol prvýkrát navštíviť Lurdy a načerpať veľa milostí. Ďakujem klubu kresťanských seniorov, že som sa mohol zúčastniť púte spolu s nimi a želám im, aby aj do budúcnosti mohli všetkým veriacim sprostredkovať púte na takéto vzácne a požehnané miesta.

Peter A.

Program slávnostného trojdnia 12.9. - 14.9.2014 v Partizánskom

V roku Sedembolestnej Panny Márie, patrónky Slovenska a k prvému výročiu požehnanja krížovej cesty Povýšenia sv. Kríža Klub kresťanských seniorov Partizánske - mesto v úzkej spolupráci predstaviteľov rímskokatolíckych úradov Božského Srdca Ježišovho Partizánske - mesto, Šimonovany a Partizánske - Šípok pripravili k týmto udalostiam slávnostné trojdnie v dňoch 12.9. - 14.9.2014 s týmto programom:

Piatok 12.9.2014

O 15,00 hod. zhromaždenie účastníkov pri jaskynke Panny Márie a následne modlitba krížovej cesty. Modlitbu povedie pán farár zo Šimonovian, vdp. Marek Veverka. Jednotlivé zastavenia sa budú modliť členovia Klubu kresťanských seniorov. O 18,00 hod. bude v kostole Božského Srdca Ježišovho sv. omša. Hlavný celebrant bude pán farár Marek Veverka.

Sobota 13.9.2014

O 15,00 hod. začiatok športového popoludnia a otvorenie oratória v

pastoračnom centre na Šípku pod vedením pátrov saleziánov. O 17,30 hod. v kostole Božského Srdca Ježišovho začiatok modlitieb Mariánskeho kňazského hnutia, následne sv. omša o 18,30 hod., ktorú celebruje administrátor saleziánov Bohuš Piešťanský. Po sv. omši koncert Kráľovná pokoja k úcte Panny Márie v podaní pani Maji Veľšicovej. Vstupné na koncert je dobrovoľné.

Nedeľa 14.9.2014 Povýšenia sv. Kríža

O 14,00 hod. zhromaždenie účastníkov pri kostole Božského Srdca Ježišovho a následne procesia k prvému zastaveniu Krížovej cesty povýšenia sv. Kríža, kde bude o 15,00 hod. sv. omša. Hlavný celebrant bude Mons. Peter Mišík, dekan z Novej Bane.

Na príhovor Sedembolestnej Panny Márie, patrónky Slovenska, kiež by nebeský Otec požehnal túto našu snahu. Usporiadatelia s láskou príjmu každého účastníka týchto slávnostných dní.

POZÝVAME VÁS

Domov

Nielen mojím BOHOM, ale aj domovom si, život bez TEBA je neznesiteľný.
Domov je tam, kde sú moji drahí, keď smerujem domov, kde domov naveky?

Či blízky je a či ďaleký, nik z nás to nevie, jednoducho viem,
že Ty si nám šiel pripraviť domov - večný.

Ty si ten, čo pripravil nám cestu k domovu večnému mestu.
Miesta si nám pripravil šiel, keď na kríži si trpel a mrel - za nás.
Zmŕtvychvstal si, k Otcovi vystúpil, krvou svojou nás vykúpil.

Kto nájde TEBA, nájde domov, večný, nekonečný.

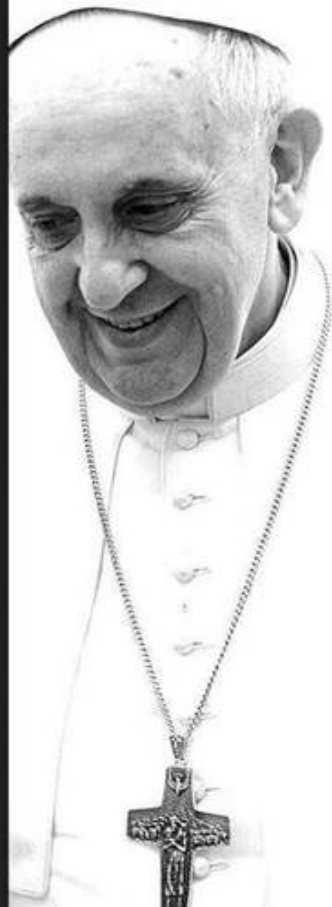
Ty si mojím domovom - životom večným,
daj milosti, Láska moja, nech som s tebou naveky doma.

Eva Č.

Mária,
pripomínaj nám,
že kto verí,
nikdy nie je
sám!

Pápež František

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Partizánskom. Adresa: Rímskokatolícky farský úrad, Nám. SNP 949/20, 958 01 Partizánske, tel.: 038/749 2033, Internet: <http://partizanske.fara.sk>, e-mail: pe.mesto@fara.sk

Šéfredaktor: Klaudia Zábojníková. Redaktori: P. Andacký, M. Turek, B. Laurinec, R. Račáková.

Grafické spracovanie: R. Dobrotka. Jazyková úprava: J. Znášiková. Cirkevný cenzor: Mons. Vladimír Farkaš.

Redakčná rada ďakuje všetkým, ktorí sa na vydaní časopisu podieľali. Príspevky do časopisu môžete dať do schránky, priniesť osobne na farský úrad vždy do 14. dňa v mesiaci alebo poslať na e-mail: pe.mesto@fara.sk.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu článkov. Nevyžiadané príspevky nevraciam.

Tlač: ExpresPrint s.r.o., Partizánske. Tlač registrovaná Okresným úradom v Partizánskom č. 2002/00153.

Cirkevné schválenie: Biskupský úrad v Banskej Bystrici č. 50/99.